

Avšak právní důvod je různý. Neboť nárok proti Václavu V-ovi odvozuje žalobce z přímého, vlastního zavinění V-ova podle §§ 1295, 1297 obč. zák., kdežto proti žalované firmě N. zakládá žalobce svůj nárok na zavinění třetí osoby, za niž firma N. ručí, poněvadž si prý v ní zvolila osobu nezdatnou k obstarávání svých věcí (§ 1315 obč. zák.). Může proto s právního stanoviska dopadnouti spor pro každého žalovaného jinak a není proto splněna druhá podmínka § 11 čís. 1 c. ř. s.

Čís. 11672.

Dospěl-li, jednáje o nároku na náhradu škody podle § 1 automobilového zákona, soud k závěru, že řidiče nestihá vina, odpadá otázka, zda si poškozený škodu spoluzavinil.

(Rozh. ze dne 14. května 1932, Rv I 206/31.)

Žalobní nárok proti řidiči automobilu a proti jeho majiteli na náhradu škody podle automobilového zákona neuznal procesní soud první stolice důvodem po právu. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalobkyně.

Důvody:

Dovolání opřené o dovolací důvody § 503 čís. 2 a 4 c. ř. s. není opodstatněno. Jde-li o nárok na náhradu škody z provozu silostroje podle § 1 zákona ze dne 9. srpna 1908 čís. 162 ř. zák., musí se soud v první řadě zabývatí otázkou, zda řidič silostroje škodu zavinil. K řešení otázky, zda poškozený spoluzavinil škodnou událost a tím i škodu, dojde teprve, bylo-li zavinění řidiče zjištěno. Dospěl-li však soud k závěru, že řidiče nestihá vina, poněvadž zachoval nejen všechny předpisy pro řízení silostroje a pro jich provoz, nýbrž šetřil i veškeré možné opatrnosti při řízení silostroje, odpadá otázka, zda si poškozený škodu spoluzavinil. Tak je tomu v souzeném případě a jsou proto nerozhodné veškeré výtky dovolání, snažící se odůvodniti jen to, že žalobkyni nemůže býti přičítána 100% vina na jejím úrazu pro její tělesné a duševní nedostatky, nýbrž jen částí menší.

Čís. 11673.

K vadám, pro které jest odepříti příklep podle § 184 čís. 2, 3, 4, 6 a 7 ex. ř., má podle § 186 ex. ř. z úřadu přihlížeti i rekursní soud, předpokládajíc, že o nich nabytí vědomosti opravným prostředkem podle zákona přípustným, nikoliv pochybeným, pokud se týče opožděným nebo podaným osobou, již nepřisluší právo k rekursu. Účastníku, jenž nebyl při dražebním roku přítomen, ač byl o dražbě řádně zpraven, nepřisluší právo k rekursu proti usnesení o příklepu.

(Rozh. ze dne 14. května 1932, R II 147/32.)